Софийска света митрополия

1000 гр. София, ул. „Цар Калоян“ № 7, тел.: 02/9870027; 02/9872275
website: www.mitropolia-sofia.org; e-mail: office@mitropolia-sofia.org

ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ

на

Негово Светейшество Софийския митрополит и Българския патриарх

† Д А Н И И Л

по случай Новата църковна година – началото на индикта
1 септември 2024 година

Всечестни отци,
Обични в Господа чеда на богоспасаемата Софийска епархия,
Братя и сестри,

По великата Божия милост в този първи ден на септември встъпваме заедно в още една Нова църковна година. Още една Нова църковна и богослужебна година, през която отново ще съпреживеем и осмислим още веднъж всички важни събития от богочовешката история. Ще търсим и заедно ще намираме отговорите на единствено важните въпроси на човешкото съществуване в светлината на Божието откровение в Христа Иисуса, Който е нашият съвършен критерий, образец и пример за подражание във всичко – в мислите и чувствата, в решенията и в действията ни, и Който с любов и божествено дълготърпение очаква от всекиго от нас не само да Го следва външно, а и да се уподобява Нему вътрешно.

Като всяко ново начало, и църковното новолетие за нас е повод за равносметка и ново осъзнаване на живота ни като християни. Доколко сме били верни на призванието си, на най-висшето предназначение, за което сме сътворени? Дали и в каква степен сме проявявали милостта и

човеколюбието, които Сам Господ ни показа в дните на Своя земен живот? Дали и доколко сме съзирали Него Самия – Неговия образ в лицето на другия, на нашия ближен, бил той близък или далечен? Ще се надяваме ли, в деня на Съда, да чуем и ние като праведниците: „гладен бях, и Ми дадохте да ям; жаден бях, и Ме напоихте; странник бях, и Ме прибрахте; гол бях, и Ме облякохте; болен бях, и Ме посетихте; в тъмница бях, и Ме споходихте“ (Мат. 25:35-36)?

Всички тези решаващи за нашето спасение въпроси, над които следва да размисляме постоянно, стоят с особена сила тъкмо в началото на Новата църковна година. Нека тя да бъде изпълнена със съдържание и дълбок християнски смисъл – лично за всекиго от нас и за цялото наше общество. В нашия свят на тежки – изглеждащи непреодолими противоречия, които за огромно съжаление човеците нерядко избират да разрешават чрез силата на оръжията, единствената възможна положителна промяна е промяната на човешкия ум, промяната на начина на мислене, на устройството и нагласата, която обаче идва само като следствие от промяната в човешкото сърце. „Сърце чисто създай в мене, Боже, и правия дух обнови вътре в мене“ (Пс. 50:12). Ако тези вдъхновяващи молитвени слова на псалмопевеца са подходящи за всеки човек, за християнина те са задължителни. Слизането на ума в сърцето, което се осъществява в и чрез непрестанната молитва, означава освещаване на ума, постигане на единство между ума и сърцето, възстановяване на разрушеното единство на човешката личност.

Чистотата на сърцето е абсолютното условие както за просветляването на ума – за онова придобиване на „ум Христов“, за което говори свети апостол Павел (1 Кор. 2:16), – така и за привеждането на човешката воля в съдействие с волята Божия. А Божията воля е ясно изразена от Христа Спасителя в новозаветното Откровение: „… волята на Отца, Който Ме е пратил, – казва Господ – е тая: от всичко, що Ми е дал, да не погубя нищо, а да го възкреся в последния ден“ (Иоан 6:39). Ето какво следва да желаем и ние, и къде да намираме смисъла на всеки човешки живот – в това „… да се спасят всички човеци и да достигнат до познание на истината“ (1 Тим. 2:4). И затова е толкова тежко и угнетяващо, когато навсякъде около нас наблюдаваме обратното: безразличие към спасението на човеците и по-скоро воля за насилие и обезличаване на другия, за разрушение и смърт, от които Господ да ни избави!

Врагът на човешкото спасение и днес не прекратява със своето богоборчество и човеконенавистничество. При все това обаче ние добре знаем, че промяната е възможна и че силата, необходима ни за това, е

благодатта на Светия Дух. Тази сила е Божият Дух, Който живее във всекиго от нас – кръстените в името на Христа Иисуса и приели благодатта на Светия Дух (срв. Деян. 1:8). Нашият Господ и днес ни припомня, че „… царството Божие вътре във вас е“ (Лука 17:21), а свети апостол Яков добавя, че „голяма сила има усърдната молитва на праведника“ (Иак. 5:16). Християнинът е човек, който е призван за постоянна борба, но не „против кръв и плът, а против… поднебесните духове на злобата“ (Еф. 6:12), и който пред лицето и на най-тежките изкушения и изпитания не познава отчаянието, защото знае, че в него, с него и до него е не друг, а Сам Бог (срв. Мат. 1:23), силният в бран – „Крепкият и силният…Господ на силите“ (Пс. 23:8-10).

Бог изчаква нашето покаяние. Промяната към доброто, към истината и светлината, започва вътре във всекиго от нас, а един от най-подходящите моменти за дълбоко осъзнаване на това е началото на Църковната година. Нека това начало бъде благословено и Светият Божи Дух, Който е Дух на Премъдрост и всяка истина, във всекиго от нас да „събира плод за вечен живот, за да се радват заедно и сеячът, и жетварят“ (Иоан 4:36).

Божият мир, Неговата любов и велика милост да бъдат с всички нас!

Честито и от Бога благословено църковно новолетие!

С любов в Христа,

† Пахомий

митрополит Софийски и патриарх Български

Забележка: Настоящото Окръжно послание да се прочете след св. Литургия на 1 септември 2024 г. във всички храмове в Софийска епархия.